ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 22 Ἰουλίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 31

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ἀπὸ κρότον ὀργάνων βουΐζει
στοῦ Βαλάκη, μιὰ μάντρα, ἀντικρύ.
Μέσα πίνουν μεγάλοι μικροὶ
καὶ μιὰ κόρη καπνίζει.

Ἕνα τάλληρο δίνουν καὶ μπαίνουν
ὅσοι θέλουν στὴ μάντρα νὰ δοῦν
μὰ ἐκεῖ μέσα καλὰ τοὺς μαδοῦν
ὥσπου ἀπένταροι βγαίνουν.

Ἕνας κόσμος τρελλὸς τριγυρίζει
πέρα δῶθε· καρέκλα ζητᾶ
καὶ δὲ βρίσκει, γιαὐτὸ περπατᾶ
κ' ἔτσι πανηγυρίζει

Εἶνε μέσα κοπέλλες ποὺ γδύνουν
καὶ τσιγκούναρο πρώτης γραμμῆς
καὶ παρθένες, καὶ τέως, καὶ Μὶς
κι' ὅλο κάτι σᾶς δίνουν.

Ἕνα ἀγγεῖο, τσιγάρα, σαπούνια,
χαμογέλοια, πατσᾶ καὶ ματιὲς
—τὰ ματάκια τους βγάζουν φωτιὲς
καὶ πετοῦν τὰ ρουθούνια.

Παγωτά, κοτοπούλια, λουλούδια,
σοκολάτες, λεβάντες, κρασὶ
καὶ σᾶς κόβουνε μ' ἕνα μερσὶ
πονηρὰ κοπελλούδια.

Γιὰ πιοτὸ σᾶς κερνάει ὁ Πιτέλης
μὲ μεζὲ μετζεσόλες βραστές·
κι' ἂν πεινᾶτε ἔχει κότες ψητὲς
ἀντικρὺ ὁ Τζιντζιρέλης.

Κι' ἂν πεινάσετε τὴ δωδεκάτη
πρὸς βορρὰν εἶνε κεῖ ἡ «Μαντζαρία»
ὅπου θἄβρετε κάποια κυρία
νὰ τσιμπήσετε κάτι.

Μὰ ἂν δὲ γέμισε τ' ἄδειο στομάχι
θὰ τραβήξετε πιὰ πρὸς τὴν πίστα.
Ἐκεῖ βρίσκετε κάποιαν ἀρτίστα
καὶ βουτᾶτε ὅ,τι λάχει.

Μόνο τάλληρο δίνεις καὶ μπαίνεις
μὲς τὴ μάντρα καὶ βλέπεις γιορτή.
Μὰ στὸ τέλος δὲν ξέρεις γιατὶ
ντὶπ ἀπένταρος βγαίνεις.

ΤΡΙΒΟΛΕΤΟΣ

Οἱ ζωγράφοι τῆς ἀγροτικῆς ἑορτῆς κ. κ. Παγίδας καὶ Μπράντης.

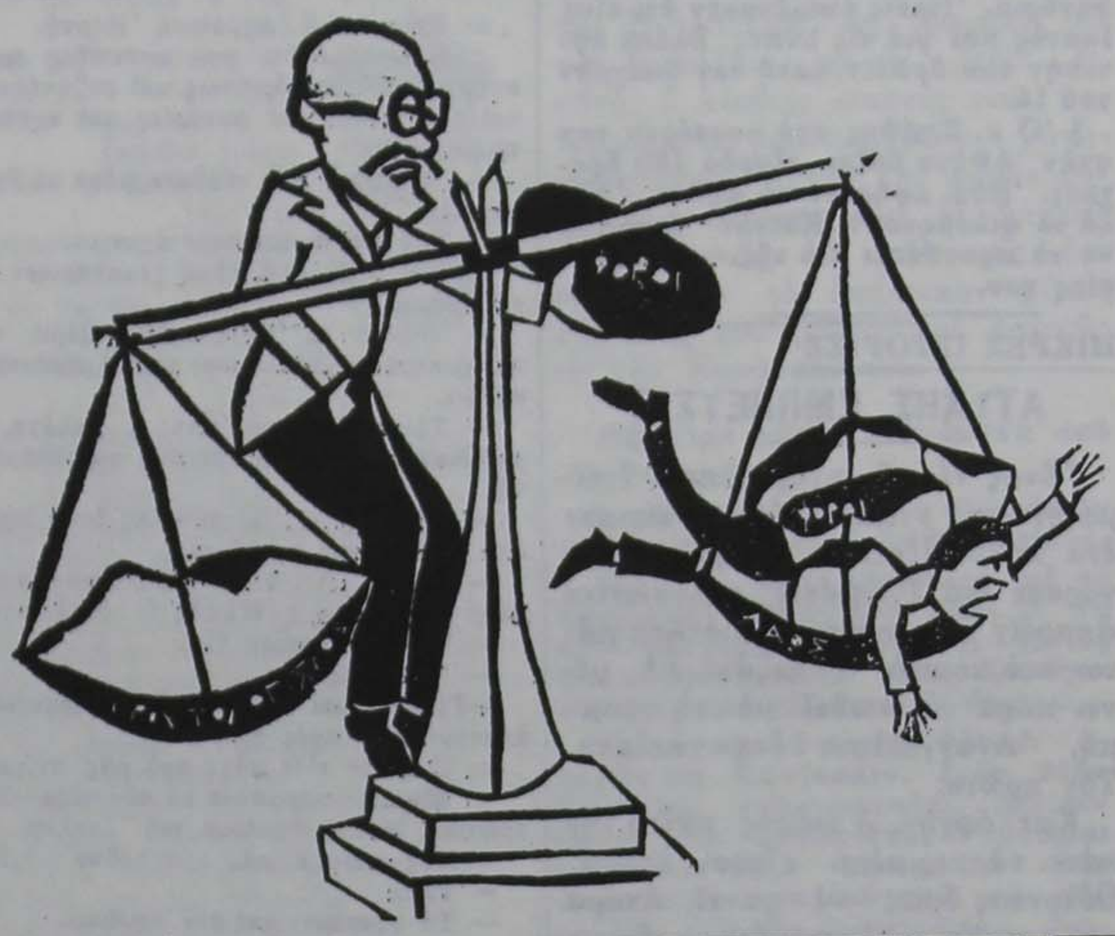

Ο «ΤΡΙΒΟΛΟΣ» ΣΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Χωρικὸς, παρακολουθήσας τὴν ἀγροτικὴν ἑορτὴν συνώψισεν ὡς ἑξῆς τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ αὐτήν:

«Κάτου ἀπ' τὰ δέντρα εἶχαν σπτέλια πλουμιστὰ χαρτένια. Τσὶ κουπλούδια τσ'ὶ παλιχαρέλια π'τὰ γνέφταν τσ'ὶ λαμπέλια τσ'ὶ φαναρέλια πλήθους σὰν ἄστρα.»

Ὁ ἁπλοϊκὸς καὶ ἀκούσιος συνεργάτης μας φαίνεται κατάπληκτος ἀπὸ τὴν φωταγώγησιν τοῦ κήπου τοῦ Γυμνασίου. Καὶ ἔχει δίκιο. Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ ἂν πεῖ κανένας ὅτι ἡ λαμπρότης τῆς ἀγροτικῆς ἑορτῆς κατὰ τὰ 60 ο)ο ὀφείλετο στὸν ἄφθονο καὶ καλαισθητικὸ φωτισμὸ τοῦ περιβόλου τῆς Ἐκθέσεως. Μὲ ἄλλα λόγια δίχως Γάσπαρην ἡ Ἀγροτικὴ Ἑορτὴ θὰ εἶχεν ἄλλα μοῦτρα..

Ο κ. ΣΠΑΘΗΣ

*** Ὁ μεγαλείτερος χορηγὸς καὶ εὐεργέτης τῆς ἀγροτικῆς ἑορτῆς εἶνε ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρία Μυτιλήνης. Νὰ ὁ λογ)σμός. Ὑλικὰ ἐγκαταστάσεως 60 χιλ. δραχμές. Ἀξία ρεύματος 1200 κιλοβὰτ 8.500. Σύνολον δραχμὲς 68.500.

*** Ἐπάνω εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Γυμνασίου ὑπῆρχεν ἡ ἑξῆς ὡραία ἐπιγραφή:

«ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ ΠΑΓΙΔΑ»

Ἡ ἔννοια τῆς ἐπιγραφῆς ἦτο αὐτή: Προσέξατε! Ἡ Ἐπιτροπὴ σᾶς ἔστησε παγίδα μὲ τὴν ὡραίαν διακόσμησιν.

***Τὸ Ἁγιασσώτικο περίπτερο μὲ τὰ καλλιτεχνικὰ ἀγγεῖα του καὶ τὶς ὡραῖες ἁγιασσοτοποῦλες του ἐφήλκυσε τὴν γενικὴν προσοχήν. Ἦτο ἑπόμενον. «Ποιὸς στραβὸς δὲ θέλει νὰ δεῖ τὸ... φῶς του;».

*** Πολλοὶ λέγουν ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀγροτικῆς Ἑορτῆς ὀφείλεται ὄχι εἰς τὸν κ. Ἠλιόπουλον ἀλλὰ εἰς τὸν κ. Φ. Δῆμον. Ἀπίστευτον! Διότι ἡ Ἀγροτικὴ Ἑορτὴ οὐδαμοῦ ἐχώλαινε.

*** Ἔξω ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον ἠκούσθη ὁ ἑξῆς διάλογος.

— Ἔλα νὰ μποῦμε. Μὲ πέντε δραχμὲς μπαίνεις.

— Σωστά, ἀλλὰ μὲ πόσα βγαίνεις;

*** Ἀπ' ὅλα τὰ ἐκθέματα τὰ πρακτικώτερα τὰ εἶχεν ὁ κ. Χατζηδημητρίου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Γεωργικὰ προϊόντα. Καὶ ἔγιναν ἀνάρπαστα σὰν ψωμὶ καὶ τυρί.

*** Ὁ κ. Τσάμπλερ τῆς ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας ἐθέρμανε τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ κ. Ἠλιοπούλου. Καὶ ὁ κ. Ἠλιόπουλος τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ κ. Τσάμπλερ. Καὶ οἱ δυό τους εἶνε καλλιτεχνικοὶ ἄνθρωποι.

*** Ἀπὸ τὰ ἀβρότερα περίπτερα ἦτανε τῆς ποτοποιΐας τοῦ Μαστίχα. Ὁ κ. Πελυμιάδης προσκαλοῦσε, τὰ ὡραῖα κοριτσόπουλα χαριτόβρυσα, καὶ ὁ προαιρετικὸς ὀβολὸς πήγαινε στὸν κουρβανὲ γιὰ τὸ ὀρφανοτροφεῖο. Μπράβο, Βάγγελε!

*** Εἰς τὸν χορὸν διεκρίθησαν πλῆθος νεοσσῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν μόλις ἐκκολαφθέντων.

*** Ὁ κ. Χριστόφορος Καρατζᾶς δὲν παρέστη εἰς τὴν Ἀγροτικὴν ἑορτὴν διὰ νὰ μὴν τὴν ἀσχημίσει. Ἔστειλεν ὅμως τὴν κεφαλάν του. Καὶ ὅλοι ἠπόρησαν πῶς εἶνε δυνατὸν ὁ ὄχι καὶ τόσον ὡραῖος πατὴρ νὰ γεννήσει ὡραῖον θυγάτριον, λησμονοῦντες τὴν παροιμίαν «ἀπ' ἀγκάθι βγαίνει ρόδο».

*** Ὡραία ἡ φωτορεκλάμα τοῦ Παπαστράτου. Ἀλλὰ οἱ δημοσιογράφοι ἔχουν μίαν ἀντίρρησιν: Πιστεύουν ὅτι ἡ καλλιτέρα ρεκλάμα εἶνε ἡ ὀσκιμή. «Μία ὀσκιμὴ θὰ σᾶς πείσει» λένε οἱ πλασιὲ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων.

— Ἡ Λευκὴ Καμέλια τοῦ κ. Γαβριὴλ Χιωτέλλη ἔκανε χρυσὲς δουλιές. Τὰ κοριτσόπουλα καὶ κυρίως οἱ γεροντοκόρες τῶχανε γοῦρι νὰ φορέσουνε τεχνητὸ ἀνθάκι ἀπὸ τὸ κατάστημα στεφάνων γάμου. Καὶ παρέσυραν τεχνιέντως ἕως ἐκεῖ τοὺς γαμπρίζοντας νεανίσκους ποὺ πληρώναν τὴν... Καμέλια. Καὶ τὰ πονηρὰ δεσποινίδια τοῦ περιπτέρου μαζὺ μὲ τὸ εὐχαριστῶ ηὔχοντο εἰς τοὺς Φρανσουάδες: «Μὲ τὸ καλὸ καὶ τὰ στέφανα».

*** Ἡ δὶς Φωτίου εἶχεν ἐκθέσει εἰς τὸ περίπτερον τῆς Παροχῆς τὰ... φωτιστικά της ἀριστοτεχνήματα.

*** Αἱ συμπαθεῖς κ. κ. Σοφία Κέπετζη καὶ Μαριάνθη Καλδῆ παροῦσαι μὲ τὶς πραμάτιες τοῦ Συλλόγου Π. Ε Ὡραῖες πραμάτιες καὶ οἱ πωλήτριες ἐπικίνδυνες ἔστω καὶ ἂν ἔχουν ἀποχαιρετήσει τὴν πρώ-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀγροτικῆς Ἑορτῆς κ. Ἠλ. Ἠλιόπουλος ἐπαναπαυόμενος ἐπὶ τῶν δαφνῶν του.

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΛΕΣΒΟΥ		120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		150
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	Δρχ.	2

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

Η ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΤΑΞΙΔΙΑ—ΛΟΥΤΡΑ

Ὑπὸ Βαρωνίσκης Στὰφ

Ἡ εὐπρέπεια ἐπιβάλλει νὰ μὴ ὁμιλῶμεν ποτὲ μετὰ συγγενῶν ἢ στενῶν φίλων μας ἐνώπιον ξένων χαμηλοφώνως ἢ μυστικά. Διὰ τοῦτο οἱ καλοανατεθραμμένοι νεοέλληνες εἴτε εἰς σαλόνι βαποριοῦ εὑρίσκονται, εἴτε εἰς βαγόνι σιδηροδρόμου ἢ λεωφορεῖον, φροντίζουν νὰ ὁμιλοῦν μεγαλοφώνως περὶ τῶν οἰκογενειακῶν συμφερόντων αὐτῶν καὶ νὰ μαλώνουν πολλάκις, μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ οἰκειότητος, ἐνώπιον τῶν ξένων.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι κατὰ τὰ ταξίδια εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ συνάπτωμεν εὐκόλους καὶ ἀβασανίστους σχέσεις μετὰ προσώπων ποὺ συναντῶμεν πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν μας· ἐλάχιστοι ὅμως Εὐρωπαῖοι κάμουν ὅπως οἱ καλοανατεθραμμένοι Ἕλληνες, ποὺ ἐμπιστεύονται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰς περιστικάς των γνωριμίας, ὅλα των τὰ οἰκογενειακὰ μυστικὰ καὶ συμφέροντα.

Πολλοὶ συνηθίζουν, ὅταν συναντήσουν εἰς μίαν πόλιν κάποιαν κυρίαν ποὺ ἐγνώρισαν εἰς τὸ ταξίδι νὰ μὴν τὴν χαιρετοῦν ἂν ἐκείνη δὲν τοὺς ἐνθαρρύνει πρὸς τοῦτο. Ἕνας τζέντλεμαν ὅμως Ἕλλην ποτὲ δὲν θὰ φερθεῖ τόσον ἀγενῶς ἀλλὰ θὰ πλησιάσει τὴν κυρίαν—καὶ ἂς κάμει ἐκείνη πῶς δὲν τὸν βλέπει—καὶ θὰ τῆς ἀπευθύνει ἕνα οἱονδήποτε φιλοφρόνημα ὡς λ. χ. «Δὲν ξέρετε Μαντάμ, πόσον εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ σᾶς ξαναβλέπω! Τί ὡραῖα ποὺ περάσαμε στὸ ταξίδι;» Εἶνε πιθανὸν ἡ Κυρία νὰ μὴν τοῦ ἀπαντήσει ἢ νὰ τοῦ στρέψει τὰ νῶτα στενοχωρημένη. Δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν τὸ τοιοῦτον. Ὁ τζέντλεμαν γνωρίζει ὅτι κατὰ βάθος θὰ μείνει εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸ κομπλιμάν.

ΥΨΗΛΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ὁ Μπέμπης. - Ἐδῶ τί θὰ δοῦμε, θεῖε;
Ὁ θεῖος. Θὰ ἰδοῦμε, τί ἔχει νὰ φᾶμε, Ἀργυράκη μου.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Μὲ τὴν κιθάρα

Σ' ὅσους ἐσὺ σερβίριζες
φροῦτα τὰ φέρναν μπροῦτα
Γιατ' ἦταν ὡραιότερα
τοῦ στήθους σου τὰ φροῦτα.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Οἱ κακεντερχεῖς λένε ὅτι ὁ κ. Ἡλιόπουλος εἶνε μόνο γιὰ τὰ πανηγύρια. Ἡμεῖς ἐπιμένομεν ὅτι εἶνε ἱκανὸς καὶ γιὰ τὶς λύπες. Βλέπε ἐθνικήν του δράσιν κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ 14.

§ Ὁ κ. Σπάθης στὰ κονσέρτα του στὴν Ἀθήνα βάζει εἴσοδο 150 δραχμές. Ἐδῶ ἀφήρεσε τὸ μηδέν. Ἀλλὰ τὸ φιλόμουσον Κοινὸν ἔσπευσε νὰ τὸ προσθέσει δι' ἀπὸ τῆς... παρουσίας του.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΤΥΧΗΣ ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ

Ἕνας νέος δικηγόρος ποὺ ἑτοιμάζεται νὰ ντεμπουτάρει, νοίκιασε ἕνα πολυτελέστατο γραφεῖο. Ἀγόρασε ἕνα θαυμάσιο τηλεφωνικὸ ἀπαρέϊγ ποὺ στέκει ὡραιότατα πάνω στὸ κομψὸ τραπεζάκι. Δὲ μένει παρὰ νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὴ γραμμή. Ἀναγγέλλουν ἕναν πελάτη. Τὸν πρῶτο.

Κατ' ἀρχὴν, ὁ νεαρὸς μαῖτρ τὸν κάνει νὰ περιμένει εἴκοσι λεφτά. Θέλοντας ὅμως νὰ φανεῖ ἀκόμα πιὸ σπουδαῖος, ξεκρεμάει τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου καὶ ἀρχίζει μιὰν ἀνύπαρκτη συνομιλία τὴ στιγμὴ ποὺ εἰσάγουν τὸν πελάτην.

— Κύριε διευθυντὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, χάνουμε τὸν καιρό μας καὶ οἱ δύο... ἀνωφελὲς νὰ ἐπιμένετε... Δὲν ἀναλαμβάνω μὲ λιγώτερες τῶν εἴκοσι ἑφτὰ χιλιάδων δραχμές. Καλημέρα σας!

Ξανακρέμασε τὸ ἀκουστικό. Ὁ πελάτης, μᾶλλον δειλός, φαινόταν πράγματι κατάπληκτος.

— Τί ἀγαπᾶτε κύριε;

— ... Ἤρθα νὰ συνδέσω τὸ τηλέφωνο!

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Τὸ ψάρεμα παντὸς εἴδους εἶνε τὸ πιὸ εὐχάριστο σπόρ.» **Μιχ. Χριστοδουλίδης.**

***

«Τὸ ΛΕΛΕΚΙ εἶνε τὸ συμπαθητικώτερον πτηνόν.» **Κ. Καρτέρης.**

Συνταγὲς τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου

Βραδυγλωσσία (κοινῶς γλωσσοδέτης). Θεραπεύεται ἐὰν ἐπαναλάβετε ταχέως, τὸ κάτωθι φάρμακον:

Τοὺ κρουμὺδ στὴν κουπριγιὰ
δὲν ἠκρουμδουπρόκουψι.

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

(Γνήσιο)

Ἕνα πρᾶμα πραματέλι
στόμα ἔχι γλῶσσα δὲν ἔχι
κώλουν ἔχι τρὺπα δὲν ἔχι
χέριαξ · σντύλια ἐν ἔχι

(Μὰ τοῦ ταπνὰρ τ' λημοῦς
ἐν εἶν ἔφτου π' βάζ' ! νοῦς).

Λύσις: Δαγήνα.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Στὸν κ. Ἡλιόπουλο

Οἱ ζούλιες ἀνταμώσανε
μὲ πάθη χίλια μύρια
καὶ λὲν πῶς εἶσαι, μάτια μου,
μόνο γιὰ Πανηγύρια,

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

= Πάει καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Ἑορτή.

Κόποι μέχθοι καὶ φροντίδες καὶ σκέψεις καὶ συνεδριάσεις καὶ συζητήσεις καὶ τρεχάματα καὶ φασαρίες καὶ σχέδια τριῶν μηνῶν.

— Ἀναψαν καὶ σβύσανε μέσα σὲ δυὸ νυχτιές.

— Σὰν ἕνα φραῖο πυροτέχνημα.

— Καὶ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ξεκαθάρισεν ἕνα πρᾶμα.

— Ὅτι ὁ κ. Ἡλιόπουλος ξέρει νὰ πραγματοποιεῖ ὡραῖα καὶ τὰ τολμηρότερα σχέδια.

— Τὸ μυστικό του εἶνε ἡ μελέτη, ἡ μεθοδικὴ ἐργασία, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή.

— Βέβαια ὁ κ. Ἡλιόπουλος βοηθηθῆκε ἀπὸ συνεργάτας προθύμους.

— Μὲ οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ὁμολογοῦν πῶς τοὺς ἐμψύχωνεν ἡ θέληση ἡ δική του.

— Ὁ ἐνθουσιασμός του.

— Ἡ πίστις του.

—Γι' αὐτὸ καὶ ὅλων τὰ συγχαρητήρια ἀπευθύνονται πρὸς αὐτόν.

= Τὶ ζέστη εἶνε αὐτὴ ποὺ μᾶς πνίγει!

— Εἴχαμε παράπονο μὲ τὸν ἀέρα τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἰουλίου.

— Μᾶς σκόνιζε, μᾶς ἐνοχλοῦσε κ.τ.λ.

— Τώρα;

— Τὸ φυσοῦμε καὶ δὲν κρυώνει.

— Φυσικὰ ὁ ἄνθρωπος ποτὲ δὲν ξέρει τὶ θέλει στὸν ψεύτη τοῦτο τὸν ντευνιᾶ.

= Ἡ θερμὴ ἄρχισε νὰ ζωντανεύει.

Τὸ ξενοδοχεῖο της γεμίζει σιγὰ-σιγά.

— Καὶ οἱ ξενοδοχικοὶ συνοικισμοὶ ἐπίσης.

— Φτώχια ξεφτώχια τὰ ρευματικὰ θέλουν γιατριγιά.

— Καὶ τὰ γεράματα μερεμέτισμα.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

ΔΥΣΚΑΤΑΛΗΠΤΑ

α) Βαρκαρόλα

Ἄχ, γιατὶ νὰ λησμονήσω
τὄνομά σου
δὲν μπορῶ
προσπαθῶ
νὰ σὲ μισήσω
μὰ καὶ πάλιν
«Θοῦ Κύριε φυλακὴν
τῷ στόματί μου».

(Ἀπ' τὸν Κλήδονα τοῦ Ἄθω)

β) Ἀμφιβολία

Πάνε, λένε τὰ λουλούδια
πάνε, λένε, τὰ πουλιὰ
πάνε, λένε, μὲ τραγούδια
στὰ ποτάμια, στὰ νερά.
Μὰ ἡ θάλασσα μοῦ λέγει
μεῖνε στὴ γαλήνη σου
μὴν προσθήσεις τρικυμία
κι' ἄλλη στὴν ὀδύνη σου.

Μ. Γ.

ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Προχθὲς ἐθεάθη ὁ Δήμαρχος κ. Πετρόπουλος φέρων ὑπὸ μάλης ἕνα ὀγκώδη τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ βίος τῶν ζώων». Ἐρωτηθεὶς τί τὸν ἐνδιαφέρει ὁ βίος τῶν ζώων ἀπήντησεν ὅτι τοῦ εἶνε χρήσιμος διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων του, κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου.

ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Εἶνε σὲ χώρα
(πιάστε τὸ χορό)
εἶνε σὲ χώρα μακρυνή,
σὲ χώρα ἀλαργεμένη
μιὰ ξακουστὴ
(μὲ λώλανες)
μιὰ ξακουστὴ πεντάμορφη
κι' ἀρχοντοξεπεσμένη
πεινασμένη.

Ἀπ' ὅσους πῆγαν
(σέρνε τον ἐσὺ)
ἀπ' ὅσους πῆγαν νὰ τὴ δοῦν,
κανεὶς δὲν ἦρθε πίσω
γιατὶ μὲ μιᾶς
(μὲ λώλανες)
γιατὶ μὲ μιᾶς φαγώθηκαν
ἀπ' τὴν ὡραία τὴ Χρύσω.

Τῆς χώρας μόνο
(κρατά τον καλὰ)
τῆς χώρας μόνο ὁ ἀκριβογιὸς
ὁ χιλιοπεινασμένος
ξαναγυρνᾶ
(μὲ λώλανες)
ξαναγυρνᾶ στὸν τόπο του
μιὰ μέρα χορτασμένος.

Κι' ὅλο λαλεῖ
(γειά σου λεβεντιά)
ὅλη τὴ νύχτα ξωπαρμένος,
πῶς ἔφαγε
(μὲ λώλανες)
πῶς ἔφαγε πεντάμορφη
ὁ χιλιοπεινασμένος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕΛΑΧΡΙΝΟΣ

ΚΑΒΑΦΙΣΜΟΙ

ΕΟΡΤΑΙ

Τί ὡραῖα κοράσια
ποὺ ἦσαν εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἑορτήν!
Μὲ χείλη ὥσπερ κεράσια
βλέφαρα ἀποψιλωμένα
ὡς ποντικοφαγωμένα.
Μὲ κόμην γυναικείαν πλὴν κοντὴν
καὶ μὲ τὴν φούσταν τὴν μακρὰν
ἀλλὰ χωρὶς οὐράν.
Ναί μὲν ὑψηλωμένα
εἶχον τὰ στήθη μιὰ χαρὰ
τῇ βοηθείᾳ ὅμως σουτιέν,
ὡς ἀντελήφθη καὶ ὁ Ἐτιὲν
καὶ τῶπε στὴ Μαμά του.
Καὶ κείνη τῷ εἶπεν, αὐστηρὰ
νὰ βλέπει τὴ δουλιά του.

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΟΦΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ρώτησε κάποιος τὸ Ναστρατὶν Χότζα:

— Δὲ μοῦ λὲς ἐσὺ ποὺ ξέρεις ἀπ' αὐτά, ὅταν βγεῖ τὸ καινούριο φεγγάρι, τὸ παλιὸ τί τὸ κάνουνε;

— Τὸ ψαλλιδίζουν, εἶπεν ὁ Χότζας, καὶ τὸ κάνουν ἀστέρια.

Ἄλλοτες πάλι τόνε ρωτήσανε.

— Γιατί, μόλις φέξει, οἱ ἄνθρωποι τρέχουν ἄλλος ἐδῶ κι' ἄλλος ἐκεῖ κυνηγώντας τὸ κέρδος;

Κι' ὁ Χότζας ἀποκρίθηκε:

— Μὰ ἂν ὅλοι τους τρέχανε πρὸς τὸ ἴδιο μέρος, ἡ γῆς θὰ διγεῦνε ἀπὸ μιὰ μεριὰ καὶ τότε θὰ πέφταμε ὅλοι μας στὸ χάος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κ. ΚΑΡΤΕΡΗ. «Ὀργκαντὶν δρ».
Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑ. «Ρούμπα»
ΗΛ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ. «Τὰ μεθέορτα».

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
(Πρόσφυγικὸς Συνοικισμὸς)

«Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ»

Ὁ διάσημος ἐγχώριος πλὴν Πανελληνίου φήμης θεατρικὸς συγγραφεὺς καὶ πασίγνωστος ποιητής, διαπρεπὴς δὲ συνεργάτης τοῦ «Τριβόλου» κ. Δ. Δόντος, ὅστις θυμωθεὶς εἶχε διακόψει ἀποτόμως τὴν συνεργασίαν του, λόγῳ παρεξηγήσεως ἑνὸς παναθλίου τίτλου «ἀνοησιῶν συνέχεια» παρεισφρύσαντος ἐκ παραδρομῆς εἰς τὸ κείμενον τοῦ σατυρικοῦ ποιήματός του «προπολεμικὴ Μυτιλήνη» εὑρεστήθη, ἐπὶ τέλους νὰ ἀναθεωρήσει τὴν ἄδικον ἀπόφασίν του καὶ νὰ συνεχίσει τὴν πολύτιμον μὲν κατὰ τοὺς φίλους του, ἀνούσιον δὲ καὶ ἀειδῆ κιτὰ τοὺς ἀντιζήλους του συνεργασίαν. Τὴν ἀπόφασίν του ταύτην μᾶς ἐγνωστοποίησε διὰ τῆς κατωτέρω δηλώσεώς του :

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν εἰς τὸ φύλλον τοῦ Σαββάτου 9-7 1932 τοῦ Σατυρικοῦ Περιοδικοῦ «Τριβόλου» γενομένην ἐπανόρθωσιν ὡς πρὸς παρεισφρύσασαν ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἐκατέλληλον φράσιν διὰ τὴν «ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ», θεωρῶ ἐπαρκεῖς τὰς δοθείσας ἐπεξηγήσεις καὶ συνεχίζω τὸ ἔργον μου «Προπολεμικὴ Μυτιλήνη» συνιστῶν συνάμα εἰς τὸν ἐκδότην νὰ ἐξιστᾷ τοῦ λοιποῦ τὴν προσοχὴν τῶν ὑπαλλήλων του, ἵνα μὴ ἐξ ἀφορμῆς παρεξηγήσεως ἐν τῷ κύκλῳ μας διὰ τῆς ἀπροσεξίας των.

ΔΗΜΟΣ ΛΟΝΤΟΣ

Ἀτυχῶς ὅμως ἡ ἀνωτέρω δήλωσις προὐκάλεσε μέγαν ἐρεθισμὸν εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ τυπογραφείου μας, θιγὲν ἐκ τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἀνυχοῦς πράγματι φράσεως τοῦ συγγραφέως, δι' ἧς ὑποτιμῶνται καὶ ἐλέγχονται οἱ τυπογράφοι, ἐξ ἀφορμῆς, ὡς λέγουν μιᾶς τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἐκ τῶν συνηθεστέρων καὶ ἀθωοτέρων, ἀφοῦ οὐδόλως αὕτη μετέβαλε τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου, καὶ ἀρνούμενον ἤδη νὰ στοιχειοθετήσει «προπολεμικὴν Μυτιλήνη» ὡς καὶ οἱονδήποτε ἄλλο ἔργον τοῦ συγγραφέως, ἂν δὲν τοῦ δοθεῖ ἠθικὴ ἱκανοποίησις.

Τὸ πεῖσμα ὑφ' οὗ κατέχονται οἱ θιγέντες τυπογράφοι εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὸ τοῦ συγγραφέως καὶ οὕτω αἱ προσπάθειαί μας ὅπως συνδιαλλαγοῦν τὰ διεστῶτα ἐναυάγησαν μέχρι στιγμῆς.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ παρεξήγησις θὰ ἀρθεῖ μέχρι τοῦ ἑπομένου φύλλου ἵνα δυνηθοῦν οἱ ἀναγνῶσται μας νὰ ἀπολαύσουν τὴν συνέχειαν τοῦ σατυρικοῦ ἀριστουργήματος τοῦ μεγάλου μας —ἐπαναλαμβάνομεν εἰς πεῖσμα τῶν τυπογράφων—συγγραφέως καὶ ποιητοῦ.

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΘΑ ΠΑΓΑΙΝΟΥ

Ἄχ, γκμπαρέλιμ τὶ καμός !
Ἔμπλιξα ἔδιου μές τ'ν Ἀθήνα.
Φοόρνους γ' ἔρμ εἶνι ἀναμμένους.
Γ' ἴδρους τρέχι σὰν πουταμός
τα' ἀπ' τοὺ κάμα γιοὺ καημένους
λυώνου. Ζέστ μαζ'ὸ τοὶ πεῖνα
κάνασ'ί μι σὰν τοὺν τζίρου.

Ποῦ νὰ τἄξιρα π' θὰ [σ'ὅρου
στοὺ ταξ'ιδ ἔγιτουσα ζό- [ρια
τα' ἀπ' τ'ζαμπνιὰ τ' Ἰ- [νικόλα χώρια
τὰ ὅσα τράβξα πλιὰ σι- [κλιτια.
Φάγασ'ί μας οὐλι τ'ς [παράδις
γ' οἱ γιατροὶ γ' οἱ μα- [σκαράδις
τα' ἀπουμείναμι ἀμανέ- [τια.

Τοὺ Νικουλέλιμ ναὶ μὲν σώθτα'ι.
τα' ἀπὶ τοὺ κριββάτ πλιὰ σ'κώθτα'ι
ἀμ' ποὺ πρέπ νὰ τρῶ κρηγιάτα
οὐλου ψ'λὰ τα'ὶ θέλι στ'ν καθα'άντ
τα'ὶ μισ'μὲρ τα'ὶ βράδ δυὸ πιάτα
τα'ὶ νὰ μὴν τ' λείπιν τ' ἀβγάντ !
Ἔ ! Ἔδιου τὰ φαγιὰ κουστίζιν
τα' ἐπειδήτις δὲ γνουρίζιν,
μήδι Νικόλα μήδι Τίνι,
θέλιν τοὺ παρὰ πισ'ίνι,
Τὶ θὰ γένουμι ἐν τοὺ ξέρου.
Ἴλιγα ἀ τὰ καταφέρου
νὰ δανιστῶ ἀπ' τοὺν κὺρ Βασ'ίλι.
τοὺ Σ'ιφνιέ, ποὺμαστι φίλι
τα'ὶ θὰ μ' ἔδνι μιὰ-δυὸ χλιάδις
ἀμ' φτὸς εἶνι δυὸ βδουμάδις
ποὺ ξια'ήκουσι τ' ἀσκέριντ
τα' ἔφτι φτοὺ χουργέλιντ στ'ν Κράτγου
νὰ πιράσ' τοὺ καλουτσαίριντ.
Ἄδκα τάχκα στ'ν Παναγιὰ
τα'ὶ στ' Ἀσώματ' τοὺν Ἀστράτγου
νὰ τ'ς ἀνάψου μπόϊ λαμπάδις
μπέλκιμ οἱ καμιὰ μιριὰ
ἔδρουμι χαμένι παράδις.
Ὄχι παρὰ μοὺ μήδι γκμπίι....
Τα'ὶ φουδοῦμι τοὺ σακμπὶ
ἔφτου π' τα'μούμαστι ποὺ τ' ξτοῦμι
ἰα'αμι εἴκουσ' κουσ'πιντάρκα
τα' ἔχι μας ὑπουθήκι τ'ς δυὸ τ'ς γοῦνις
π' κάνιν ἰα'αμι δυὸμα' χλιάρκα.

Ἀ ρουτᾶς τα'ὶ γιὰ τὴ ὀλιὰ μας
τύφλις-μούτζις προυκουπή !

Ὄγιουν μλὴς ξέρ'ς τὶ θὰ σ' πεῖ ;
Ἀπ' τοὺ κόμμαντ νὰ τ' πᾶς γράμμα
νὰ πασίλε' ἀ σ' δέσιν πράμα.
Στοὺν Κουντύλι τοὺ μστακαλῆ
θέλις γράμμα ἀπ' τοὺ Σακκαλῆ.
Τα'ὶ στοὺν Καραπαναγιὼτ
πὶ τοὺ Στέλιου τοὺ Σουρλάρκα,
τοὺ Μουλιγέλι τοὺν Παναγιώτ'
γιὰ ἀπὶ τοὺν Καλδῆ τοὺ μάγκα.
Στοὺ Γιουργῆ τοὺ Μπουτσαλέλι
πὶ τ'ν πουτάνα τοὺ Μαργέλι.
Γι ἄλλους πάλι Ζαβιτσάνους
θέλι γραφὴ πὶ τοὺ Μητρέλια.
Μόνου Γιάννις ! Καραμάνους,
ποὺ ἐν εἶνι πουλιτικός,
ἀλλὰ μόνου γραμματικός,
ἐ μᾶς γύριψι χαρτέλια.
Τα' εἶπι μας ποὺς κάτ θὰ κάνι.
Ἀ τοὺν ποτέψς; λέγισ'ιντουν Γιάννι....

Γὼ πλιὰ γκμπάρι, δὲν ἐλπίζου
πὰν τὰ μάτιαμ. Μὸ π' γυρίζου
τα' ἄφτου σ'τς στράτις τς πυρουμένις
τα' ἰ πουδιὲς φλῶ κατουρμένις.
Ἰλ τ'ν κλιψ'ὰ ἔδιου δὲν ἀδιάζιν
νὰ σὶ δοῦν, ὄχι νὰ σι μλήξιν!
Ἔχις παράδις; θὰ σὶ τλήξιν.
Ἔν, ἔχις; σὰν κνοὲπ σὶ λουγιάζιν
Ἔδιου μὸ ἡ Δουρουδουκίγια
βασ'ιλέβγι μὶ τ'ν Ἀδικίγια.

Γὼ ταχιὰ-ν- ἀργὰ παγαίνου.
Μὰ βρατα'ὶ, γοῦνα, θὰ πλήσου
ναβλα νὰ ξοικουνουμήσου;
Ὄ,τ νάνι, δὲν ἀπουμένου.
Ἔχου γυναῖκα τα'ὶ μουρὲ
τα'ὶ βαοζγιέστσα πλιὰ, ἐ μπουρῶ.
Θέλου ἀ πάγου στοὺ Μπουτέλιμ
στοὺν Κασταγνὶ τοὺ σουπαδέλιμ
τα'ὶ στοὺ νέπνουμ βλέπου τ'ν ὥρα
π' θὰ τα'μηθῶ κουντὰ στ' Θυδέρα
νάβρ ἀνάπαψ' τοὺ κουρμὶμ
τα'ὶ νὰ μ' διώξ' π' [illegible] νοῦμ τς' καμοίμ.

ΤΙΝΙΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὁ διαπρεπὴς συμπατριώτης λόγιος καὶ ποιητὴς καὶ τέως πολιτευόμενος κ. Παναγ. Χατζηβασιλείου μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν μετ' ἐπισταμένην ἐξέτασιν, ἐθεωρήσαμεν καθῆκον μας δημοσιογραφικὸν νὰ παραδόσωμεν εἰς τὸ Κοινὸν ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ὡς ἰδιωτικὴ εἰς τὸν ἐπιπόλαιον κριτήν. Διότι δι' αὐτῆς ὁ Λέσβιος ποιητὴς καὶ πολιτευόμενος ἐπαναλαμβάνει κατηγορηματικῶς αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν θλιβερὰν δήλωσίν του ὅτι ἀποχωρεῖ ὁριστικῶς τῆς πολιτικῆς διὰ νὰ διέλθει τὸ ὑπόλοιπον μῆκος τῆς ζωῆς του ἡσύχως καὶ ἀφανῶς εἰς τὴν Κων)πολιν :

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τοῦ «Τριβόλου».

Λαμβάνω τακτικὰ τὸ περιοδικόν σας, καὶ εὐχαριστῶ ὑμᾶς ἀπείρως.

Ἰδίως αἱ ἀνταποκρίσεις μὲ τὸ Λεσβιακὸν ἰδίωμα εἶνε κάτι τι τὸ ἀριστουργηματικὸν ὄντως. Ποῖος τὰς γράφει ; Εὖγε του. Κατέχει τὴν λαϊκὴν γλῶσσαν ὡς ἔριστα.

Ἐγὼ ἀναχωρῶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς Κων)πολιν, ἔνθα θέλω ὁριστικῶς ἐγκατασταθεῖ, ἐκεῖθεν ἔμως λίαν εὐχαρίστως δύναμαι πλουσίαν ὕλην σατυρικὴν τῆς Σταμπούλ τακτικώτατα νὰ σᾶς στέλλω. Θὰ σᾶς παρακαλέσω θερμῶς, κ. Διευθυντὰ, νὰ λείπουν τελείως ἔστω καὶ οἱ ἀστεῖοι ὑπαινιγμοὶ ποὺ ἀναγράφετε εἰς τὸ φύλλον σας μὲ τὸ ὄνομά μου. Διότι ἐγὼ γι' αὐτὸ ἀπεσύρθην πλέον τῆς πολιτικῆς καὶ κατέπνιξα αὐτὴν τὴν φιλοδοξίαν μου, διὰ νὰ ζήσω πλέον τὸν ὑπόλοιπον βίον μου, ὅσον μοῦ χαρίσει ὁ Ὕψιστος, ἡσύχως καὶ ἀφανῶς.

Δὲν θέλω πλέον νὰ διεκδικῶ, Λόγιε Μεγάλων Ἀνδρῶν, οὔτε ἄλλην τινὰ δόξαν. Φθάνει κανεὶς τοὺς βιωτικοὺς περισπασμοὺς καὶ τὰς βιωτικὰς μερίμνας ποὺ ἔχει σήμερον μὲ τὰς τραγικὰς αὐτὰς περιστάσεις ποὺ διερχόμεθα.

16)7)32

Μετ' ἐξαιρετικῆς ἐκτιμήσεως
Π. Χατζηβασιλείου

Εὐχαριστοῦμεν τὸν διαπρεπῆ συνεργάτην μας διὰ τὰ κολακευτικά του λόγια καὶ διὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς βυζαντινῆς σατυρικῆς συνεργασίας. Καὶ τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι εἶνε δυνατὸν, ἔστω καὶ τὴν δωδεκάτην, νὰ ἀναθεωρήσει τὴν περὶ ἀποχῆς ἀπόφασίν του, δεδομένου ὅτι ὁ Λαὸς ἐβαρύνθη πλέον —καὶ μὲ τὸ δίκιο του— τοὺς ἀσύφους πολιτικάντηδες καὶ στρέφεται νοσταλγικὰ πρὸς τὰ γνήσια τέκνα τῆς Λεσβιακῆς γῆς, μετ' ἐξὸν τῶν ὁποίων, χωρὶς κολακείαν, τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ὁ ἀποχοητευμένος ὑπ' ἀτμὸν μετανάστης τῆς Σταμπούλ. ποὺ στρέφεται πρὸς αὐτὸν ὁ Λαὸς, τώρα τοῦ στρέφει τὰ νῶτα νὸ λόλιον τέκνον του ;

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

— *Ὁ μπαμπᾶς εἶνε πολὺ εὐχαριστημένος ποὺ εἶσαι ποιητής, ἀγάπη μου.*

— *Ὡραῖα ! Ὥστε ἀγαπᾶ τοὺς ποιητάς ;*

— *Ἀ ! ὄχι, καθόλου ! Ἀλλὰ ὁ τελευταῖος ἀρραβωνιαστικός μου, ποὺ δοκίμασε νὰ πετάξει ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα, ἤταν πυγμάχος.*

***

— *Σ' ἀρέσει τὸ κρασί ; Εἶνε προπολεμικό.*

— *Προπολεμικό ! Ποιὸν πόλεμο ἐννοεῖς ; τῆς Σαγκάης ;*

***

— *Ἀγάπη μου, εἶσαι τὸ ὄγδοον θαῦμα τοῦ κόσμου !*

— *Καλλὰ μὰ πρόσεξε νὰ μὴ σὲ τσακώσω μὲ κανένα ἀπ' τὰ ἄλλα ἑφτά...*

***

— *Ἔδωκες στὴ γυναῖκα σου ἐκείνη τὴ διαλεξούλα «περὶ οἰκονομίας ;»*

— *Ναί.*

— *Ἀποτελέσματα ;*

— *(Ἀναστενάζοντας.) Μ' ἀνάγκασε νὰ κόψω τὸν καπνό.*

***

— *Κύριε Γερουσιαστά, ἀλλάζετε κάποτε πεποιθήσεις ;*

— *Οὐδέποτε. Ἀλλὰ ὁ λαὸς ἀλλάζει αἰσθήματα. Καὶ ἁπλῶς δὲν νομίζω ὅτι εἶμαι ἠθικῶς ὑποχρεωμένος νὰ ἐξακολουθῶ αἰωνίως νὰ λέγω τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια.*

***

Ὁ γιατρός.— Παίρνετε τὸ γιατρικὸ τακτικά ;

Πελάτης.— Τὸ δοκίμασα, γιατρέ, ἀλλὰ... προτιμῶ τὸ βῆχα.

***

— *Ἀ ! Καίτη, εἶμαι πολὺ ἀνήσυχη. Ἤθελα νὰ ξέρω ἂν ὁ ἄντρας μου θὰν μ' ἀγαπᾶ ὅταν τὰ μαλλιά μου θὰ ἀσπρισουν.*

— *Γιατὶ ὄχι ; Μήπως ἔπαψε νὰ σ' ἀγαπᾶ τώρα, ποὺ τὰ μαλλιά σου ἔχουν ἀλλάξει τρία χρώματα ;*

***

— *Μπαμπᾶ, γιατὶ δὲν παίρνεις πιὰ κρασὶ εἴτσα ;*

— *Διότι, παιδί μου, τὸ τελειώσανε ὅλο στὴν ἀγροτικὴ ἑορτή.*

ΤΟΠ

ΑΣΕΜΝΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

Ἄνω : Ὁ πετεινὸς κ. Λεηχόρν.
Κάτω : Ἡ κοκότα δὶς Ρὸ'-Ἀιλαν.

ΕΓΧΩΡΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο 'ΤΡΙΒΟΛΟΣ. ΣΤΗΝ ΑΓΡΟΤ. ΕΟΡΤΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

την νεότητα.

*** Οἱ 'Αδελφοὶ Κουρτέλη ἐξέθεσαν σαπούνια τοῦ κ. Μεταξᾶ. Διατὶ ὅμως δὲν ἦλθαν σὲ συνεννόηση μὲ τὸν κ. 'Απόστολον Γκαγκανιάρην μιὰ ποὺ εἶνε φίλοι νὰ ἐκθέσουν μαζὺ καὶ σχοινιά ;

*** 'Ελκυστικώτατον τὸ περίπτερον τῶν φρούτων, μὲ τὰς κ. κ. Βρ. Παπαδοπούλου, 'Αρ. Τζαΐμς Βικτ. Κούμπα, Βουγάτσου, Καμπαδέλλη καὶ λοιπὰς ὑποχρεωτικὰς καὶ... ὡ ρ ί μ ο υ ς κυρίας.

*** Στὸ πηγάδι τοῦ ψαρέματος ἔγινε θραῦσι. Οἱ ντανῆδες ψάρευαν γιὰ κανένα ἀπὸ τὰ λαυράκια τοῦ περιπτέρου. 'Αλλ' ἡ κυρία Φιδέλη π ι σ τ ὴ εἰς τὰ κηδεμονευτικά της καθήκοντα δὲν ἀφῆκε τὶς πέρδικες νὰ πιαστοῦν στὰ δύχτια τῶν ψαράδων τοῦ γλυκοῦ νεροῦ.

*** 'Ο γίγας ἀντιπρόσωπος τοῦ Φλόκα ἐχόρεσε κάτω ἀπὸ μίαν ὀμπρέλλαν. Πῶς τὰ κατάφερε καὶ βολεύτηκε ;

*** Κομψὴ κυρία μὲ ὡραῖο κεντημένο Ρὸζ-Πὰλ ὀργαντὶν ἔλεγεν εἰς τοὺς πλησιάζοντας : Μὴ μὲ ἐγγίζετε παβακαλῶ. Τὸ φόβημά μου τ«πλακώνεται εὔκολα καὶ θέλω νὰ φοβέσω μεβικὲς φοβὲς νὰ τὸ ὀνε κι' ἄλλες ἐπειδὴ εἶνε μονλο.

*** 'Ο κ. Ταλέλης ἐξέθηκε χημικὰ λιπάσματα. 'Ηγόρασαν μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ κ. Μιχαλάκης Ράλης.

*** 'Ο κ. Θεοδοσιάδης τῆς 'Αγ. Παρασκευῆς ἐπέδειξεν ἐντὸς βαρελίου κλῆμα ἀγκουρίδες φορτωμένο! Θὰ ἦτο προτιμότερον ἕνα βαρελάκι ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου του. 'Αλλ' ὡς φαίνεται δὲν περισσεύει.

*** Εἰς τὸ μενοῦ ἀνεγράφετο κρασὶ Πλάτωνος—Καλλονῆς. 'Ο προσδιορισμὸς ἦτο διπλωματικώτατος. 'Επρόκειτο περὶ οἴνου τοῦ κ. Κυπριανοῦ τὸν ὁποῖον ἐσφετερίσθη ὁ γαμβρός του κ. Εὐρ. Πλάτων μετὰ τῆς Χρυσοθέμιδος καὶ τῶν ἀμπελώνων του.

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΑΤΑΤΙΚΩΝ

'Η κυβέρνησις, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν τριατατικῶν ἐν περιπτώσει νέας ἀπεργίας, ἔχει ἕτοιμον ἐγκύκλιον, δι' ἧς καθορίζει τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμοὺς καὶ τοὺς τίτλους πρὸς οὓς ἐξομοιοῦνται οἱ ἐπιστρατευμένοι ταχ. καὶ τηλ. ὑπάλληλοι. 'Εκ τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου ἀποσπῶμεν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, τὸ τμῆμα ποὺ ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομείου.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐγκύκλιον ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν στολὴν οἱ κ. κ. :

'Αρίστος 'Αναστασιάδης πρὸς ταγματάρχην τῶν μετόπισθεν.

'Αποστόλου πρὸς λοχαγὸν ἀσφυξιογόνων.

Ζήσης Μαρμαρέλης πρὸς συνταγματάρχην τῆς ἀσυρμάτου τηλεγραφίας καὶ τηλεφωνίας.

Σ. Γροσομανίδης πρὸς ἐπιλοχίαν ἀεροπορίας.

Νικ. Δεληγιάνης πρὸς ἐπιτελάρχην τοῦ μηχανικοῦ.

Παν. Παρασκευαΐδης πρὸς ἐπιθεωρητὴν τηλεγράφων καὶ τηλεφώνων.

Θεόδωρος Μισγκίρης πρὸς ἐπιλοχίαν τῶν εὐζώνων.

Κ. Μοντάνος πρὸς ἀρχηγὸν ἐπιμελητείας.

Τασ. Σκουρτέλης πρὸς ἀνθυπασπιστὴν γυμνασίων νεοσυλλέκτων πεζικοῦ.

Γ. Παπαθεοδώρου πρὸς γραφέα ἡμερησίας διαταγῆς.

Γ. Κουζέλης πρὸς ἀγγελιοφόρον.

Μιχ. Μαυρουδῆς πρὸς θαλαμοφύλακα.

Σ. Μαντζαβῖνος πρὸς ταγματάρχην ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν.

'Ηλίας Κυριακίδης πρὸς ἀρχημάγειρον λόχου.

καὶ **Βαγγέλης Βακάλης** πρὸς ὀρντινάντσαν ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ. Οὗτος δικαιοῦται νὰ φέρει ἐν ἐξόδῳ στολὴν ἱππέως μὲ σπιρούνια καὶ σπάθην κυρτὴν (κοινῶς μπάλα).

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

* Αὔριον πέμπτον Σάββατον τῶν ψυχῶν ὁ Σεβασμιώτατος θὰ δεηθεῖ ἐπὶ τῶν τάφων. Εἰδοποιοῦνται ὅθεν οἱ... ἐνδιαφερόμενοι...

* Προχθὲς ὁ συμπαθὴς διοικητὴς τοῦ Α' ἀστυνομικοῦ τμήματος διερχόμενος τῆς ὁδοῦ Σαπφοῦς περὶ ὥραν θην πρωϊὴν (θερινὴν ὥραν τινάγματος ταπήτων) ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω ὥσπερ ὁ 'Ιορδάνης φράζων τὴν μύτην του.

* Λυσσασμένος σκύλος ἐδάγκασε προχθὲς χωροφύλακα. 'Ο σκύλος φυσικὰ τὸ ἔκαμεν ἀπὸ φυλετικὴν ἐκδίκησιν ἐπειδὴ οἱ χωροφυλάκιδοι ἐκτελοῦν καὶ χρέη μπόγια. 'Εν τούτοις τὸ ἀνθρώπινον γένος, ποὺ τραβᾷ τῶν παθῶν του τὸν ταραχον ἀπὸ τοὺς σταυρωτῆδες, εὐχαριστεῖ τὸν ἡρωϊκὸν σκολον ἐγκαρδίως.

* Πρὸ ἡμερῶν κάποιος ἀραμπατζῆς, θέλων νὰ παραστήσει τὸν σωφὲρ φαίνεται, ἐπάτησεν ἕνα παιδάκι. Κατόπιν τούτου ἡ ἀστυνομία ἐνεθυμήθη ἕνα νόμον περὶ «ἀδείας καρραγωγέων» ποὺ δὲν πρέπει νὰ χορηγοῦνται παρὰ μόνον εἰς... ἱ κ α ν ο ύ ς. Τοῦ λοιποῦ λοιπὸν θὰ ἔχωμεν καὶ ἀδειούχους ἀραμπατζῆδες.

* 'Η ἀστυνομία προστιμάρει κάθε καταστηματάρχη ποὺ θὰ βρεθεῖ καὶ τεμάχιον ἔστω καβαλίνας πρὸ τοῦ καταστήματός του. 'Η μύτη της ὅμως δὲν παίρνει, φαίνεται, μυρουδιὰ ἀπὸ τὴν δυσοσμίαν ποὺ ἀναδίδουν ὁλόκληρες ἀποθῆκες τυριῶν καὶ παστῶν σὲ κεντρικώτατα μέρη τῆς πόλεως. Τί μύτη ποὺ σοῦ τὴν ἔχουν τέλος πάντων οἱ ἀστυνόμοι μας.

* Οἱ παπάδες παραπονοῦνται πὼς δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐνοριῶν. Καὶ ὅμως χειροτονοῦνται νέοι κάθε φορὰ ποὺ θὰ χηρεύσει θέσις, ἀντὶ νὰ μετατίθενται εἰς τὴν κενουμένην θέσιν ἱερεῖς ἀπὸ τοὺς πλεονάζοντας τῶν ἄλλων ἐνοριῶν ἢ νὰ διορίζωνται εἰς αὐτὴν οἱ ἱερομόναχοι τῶν ὑπὸ διάλυσιν Μονῶν.

* Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Πετρόπουλος ἐπρότεινε τὴν λῆψιν διαφόρων μέτρων πρὸς τόνωσιν τῆς ἀγορᾶς τῆς 'Απάνω Σκάλας. Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων εἶνε καὶ ἡ μεταφορὰ ὅλων τῶν χασαπιῶν ἀπὸ τοὺς 'Αγίους Θεοδώρους καὶ πέραν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Δήμου. 'Η πρότασις τοῦ κ. Δημάρχου, ἂν ἀληθεύουν αἱ πληροφορίαι μας, προύκάλεσε θύελλαν διαμαρτυριῶν τοῦ Συμβουλίου, φρονοῦντος, ὀρθότατα ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης μετατοπίσεως τῶν χασάπικων, θὰ ὑπαρξει προσφορὰ μαγαζιῶν καὶ συνεπῶς πτῶσις καὶ τῶν ἐνοικίων.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

'Ο Λεσβιακὸς τύπος, ἂν καὶ ἀναγράφει μὲ μαῦρα στοιχεῖα τὸν θάνατον καὶ τῶν πλέον ἀσήμων συμπολιτῶν—ἀρκεῖ νὰ εἶχαν χρήματα ἢ νὰ ἦσαν συνδρομηταί—δὲν κατεδέχθη νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὸν θάνατον ἑνὸς καλοκαγάθου τύπου ποὺ ἔσβυσεν ἀθόρυβα πρὸ καιροῦ μέσα εἰς τὴν ἐρειπωμένην καλύβην του. Πρόκειται περὶ τοῦ βιρτουόζου βιολιντζῆ 'Αθανασοῦ. Κανένας δὲν ἠκολούθησε τὴν κηδείαν του. Οὔτε κἂν ὁ πονόψυχος Κλεάνθης. Καὶ ἔτσι ὁ μέγας καλλιτέχνης —εἶνε κανεὶς ἐκεῖνο ποὺ πιστεύει πὼς εἶνε καὶ ὄχι ὅ,τι τὸν θαρροῦν οἱ ἄλλοι—, τοῦ Μπαγανέλι κατὰ τὸν 'Τάλαιμον, ὡδηγήθη εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν χωρὶς ἕνα δάκρυ πίσω του, χωρὶς ἕνα γνώριμον ἢ φίλον συνοδὸν ἢ θαυμαστήν. Μόνον ὁ Δῆμος Μυτιλήνης ἔκαμε τυχαίως τὸ καθῆκον του, διατάξας νὰ ταφεῖ ὁ 'Αθανασὸς δημοσίᾳ δαπάνῃ ὡς πένης διὰ νὰ μὴν τὸν φάνε οἱ σκύλοι. 'Ο «Τρίβολος» σπεύδων, ἔστω καὶ ἀργά, νὰ ἐπανορθώσει τὸ σφάλμα τῶν σοβαρῶν συναδέλφων, λείβει—ἐκ τοῦ ὑστερήματός του φυσικὰ—ἕνα δάκρυ εἰς τὸν . . . παλαιοσκαφῆ τάφον τοῦ ἀγαθοῦ συμπολίτου ποὺ, ἂν δὲν κατώρθωσε ποτὲ νὰ προκαλέσει καλλιτεχνικὴν συγκίνησιν μὲ τὸ δοξάρι του, ἔκανε ὅμως πάντα εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν τοὺς ἀκροατάς του νὰ γελοῦν.

ΤΑ ΚΑΙΣΕΜΑΣ

'Ο «Τρίβολος» εὐχαριστεῖ θερμότατα τὸν συνεργάτην του κ. Γ. Ι. Κακαδέλην, ποὺ τὸν ἐστόλισε μὲ ἄφθονα ὡραῖα σκίτσα ἀπὸ τὴν 'Αγροτικὴ 'Εορτὴ Μυτιλήνης.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ ΕΟΡΤΗΝ